

केचित्स्मार्तानामुपलक्षणार्थमुद्धतावोक्षितग्रहणमिहन्ति . तत्रैकेनोपलक्षणसिद्धेः
इतरवैयर्थ्यं स्यात् . अतोऽधिकविधानमेवेदमिति अग्निहोत्रदर्शपूर्णमासादावुप-
लक्षणं विनापि स्मार्तानां संस्काराणां सर्वैरादृतत्वाच्च ।

उपयमनोरूपनिवपति ॥ २० ॥ अग्रेरुपयमनोऽपयुक्ता मृत्तिकाः सिकता
वा उप समीपे अग्नेर्नीचैः प्रक्षिपति . प्रतिपत्तिरियम् चरितार्थत्वात् । एतदिध्मा-
दानाद्युपयमन्युपनिवपनान्तं सर्वं सौमिकं धर्मज्ञातमत्र भवत्येव सर्वेषु शाखा-
न्तरसूत्रेष्वत्रैव तस्योपदिष्टत्वात् ।

प्रणीताद्यतः ॥ २१ ॥ प्रणीताप्रणयनादि । अत्र कर्ममते चोदकपरिप्रा-
प्त्या ततः पूर्वमेवाग्न्यन्वाधानशाखाहिदनादि षड्गोपाकरणान्तमुभाभ्यां कर्तव्यम् .
तत्र शाखाहिदनानुमार्जनशाखापरिवासनमुभयोः . उपवेषकरणमध्वर्योरेव न
प्रतिप्रस्थातुः . ततः शाखायां पवित्रबन्धनमुभयोः . वत्सापाकरणमुभयोः . वरु-
णाय भागमित्यध्वर्योः . मरुद्भ्यो भागमिति प्रतिप्रस्थातुः . शाखोपगूहने द्वयोः .
अत्र प्रणीतादीत्युपदेशाद्ब्रह्मवरणं वैकल्पिकव्रतग्रहणान्तं पूर्वं कर्तव्यमिति
प्रतीयते ।

व्रतोपायनं वाकृतं चेत् ॥ २२ ॥ पूर्वदिने व्रत्याशनानन्तरं वा ब्रह्मवर-
णोत्तरकालं वा यदि व्रतोपायनमकृतम् कृतं चेन्न भवति तदा अतोऽग्निनि-
धानानन्तरम् न कृत्वा प्रणीताप्रणयनादि तत्कर्तव्यम् । अत्राह पितृभूतिः
व्रतोपायनं पूर्वम् ततः प्रणीतादि यद्येष पक्षोऽङ्गीकृतः प्राक्प्रणीताप्रणयना-
द्व्रतोपायनमिति प्राप्तस्यैव स्मरणार्थमिदमिति तदेतन्नोपपद्यते वैकल्पिकाना-
मादाववधारितत्वात् . यदा च ब्रह्मवरणोत्तरकालता व्रतोपायनस्य निर्धारिता
तदा तदुत्तरकालीनानां पदार्थानां व्रतोपायनमङ्गम् तेषु च वेदिकरणादिष्वपकृष्टेषु
तदङ्गस्यापकर्षो भवत्येव ततस्तत्रैव व्रतोपायनं भवति नात्रेति . तस्मादिद-
मपूर्वं कालान्तरविधानं व्रतोपायनस्य वैकल्पिकम् । पूर्व्युरुत्तरवेदिहादनात्तकर-
णपक्षे शाखाहिदादि वत्सापाकरणान्तमपि पूर्व्युरेव कर्तव्यम् . तत्र वत्सापा-
करणं रात्रौ पयोविकारत्वात्पयस्ययोः . तथा चाह्नापस्तम्बः अग्नीनन्वाधाय
पृथक्शाखेऽग्राहुरतस्तथेध्मावर्हिषी मारुत्याः प्रतिप्रस्थाता वत्सानपाकरोति